

Akceptuję
[Signature]

Prof. dr hab. Krzysztof Zwierz
Profesor emerytowany Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku,
15-564 Białystok ul. Zagłoby 15
e-mail : kszwie@gmail.com
kom, 664939 382

Białystok, dn. 30.05.2022

Recenzja

Rozprawy doktorskiej lek. med. **Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej „Nowe aspekty molekularne i leczenie przewlekłego zapalenia zatok przynosowych”.**

Przewlekłe zapalenie zatok przynosowych dotyczy 5-11 % ludności świata co tłumaczy zainteresowanie patogenezą przewlekłego zapalenia zatok przynosowych lek. med. Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej pracującej w Klinice Otorynolaryngologii Wydziału Lekarsko – Dentystycznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Pierwszym celem rozprawy doktorskiej lek. med. Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej pt. „**Nowe aspekty molekularne i leczenie przewlekłego zapalenia zatok przynosowych**” była ocena ilości białka PD-L1 (ligandu programowanej śmierci 1) w błonie śluzowej jam nosa i zatok przynosowych pacjentów z PZZP oraz ustalenie korelacji wyników z wybranymi danymi klinicznymi i molekularnymi. Drugim celem rozprawy doktorskiej lek. med. Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej była ocena QoL (jakość życia) pacjentów z PZZP podczas donosowej terapii GKS (glikokortykosteridami) przy użyciu nowych metod podawania leków tj. MAD (Mucosal Atomization Device) oraz NSI (Nasal Saline Irrigation).

Dostarczona do recenzji praca obejmuje 191 stron maszynopisu, w tym 21 tabel, 37 rycin i 245 pozycji piśmiennictwa, głównie anglojęzycznego z ostatnich lat.

We **wstępie**, Autorka zwięźle, ale wyczerpująco opisała klasyfikację, patofizjologię oraz leczenie zachowawcze i operacyjne przewlekłego zapalenia zatok przynosowych (PZZP).

Celem pracy była ocena ilości białka PD-L1 (ligandu programowanej śmierci 1) komórek błony śluzowej jam nosa i zatok przynosowych pacjentów z PZZP, ustalenie korelacji wyników z wybranymi danymi klinicznymi i molekularnymi oraz ocena QoL (jakość życia) pacjentów z PZZP podczas donosowej terapii GKS (glikokortykosteridami) przy użyciu nowych metod podawania leków tj. MAD (Mucosal Atomization Device) oraz NSI (Nasal Saline Irrigation).

Materiałem badawczym były fragmenty błony śluzowej nosa i zatok przynosowych pacjentów operowanych w klinice Otorynolaryngologii Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z powodu przewlekłego zapalenia zatok przynosowych.

Wyniki i wnioski 1. Doktorantka wykazała obecność i większe stężenie białka PD-1 w komórkach błony śluzowej nosa i zatok przynosowych pacjentów z PZZP z polipami i bez polipów jednocześnie w błonie komórkowej komórek nabłonka, oraz w gruczołach Bowmana w porównaniu do grupy kontrolnej.

2 Zasugerowała występowanie istotnych zaburzeń w funkcjonowaniu szlaku PD-1/ PDL1 u pacjentów z PZZP , w porównaniu do pozostałych grup badanych.

3. Wykazała dodatnią korelację między stężeniem białka PD-1 w jądrach komórek nabłonka pacjentów z PZZP z polipami i poziomem eozynofili we krwi obwodowej

4. W grupie kontrolnej wykazała istotną statystycznie dodatnią korelację między występowaniem białka PGL-1 w błonie śluzowej nosa i zatok przynosowych a ekspresją receptora witaminy D 3.i statystycznie znamiennej negatywną korelację u pacjentów z PZZP.

5 Stwierdziła, że uzupełniający Kwestionariusz dotyczący Miejscowego Podawania Leków u pacjentów z PZZP jest przydatnym narzędziem uzupełniającym skalę SNOT-22 w ocenie wyników stosowania miejscowej terapii GKS, szczególnie u pacjentów którzy zgłaszają dolegliwości w postaci bólu ucha, pełności w uszach, epizodów zapalenia ucha środkowego oraz w przypadkach uporczywego opóźnionego wyciekania leku z nosa podczas dłuższego podawania leku.

Omówienie wyników i rzeczowa dyskusja są przeprowadzone wyczerpująco, zwięźle i logicznie, co świadczy o znajomości literatury przedmiotu oraz dojrzałości naukowej Doktorantki

Na podstawie analizy wyników i dyskusji, Autorka doszła do 10 wniosków dotyczących białka PD-L1 w błonie śluzowej nosa i zatok przynosowych oraz 4 wniosków dotyczących oceny efektywności podawania preparatów donosowych przy pomocy specjalnych aplikatorów do nosa MaD (Mucosal Atomization Device) oraz irygacji do nosa (NSI).

W podsumowaniu stwierdzam, że praca doktorska lek. med. Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej pt."Nowe aspekty molekularne i leczenie przewlekłego zapalenia zatok przynosowych "zakresem stosowanych metod i otrzymanych wyników, a także sposobem dokumentacji wyników odpowiada pracom doktorskim i spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym , o stopniach i tytule w

zakresie sztuki(Dz .U. Nr 65 poz.595 ze zm. Dz. U. z 2005r nr 164, poz.1365) oraz Rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora, z dnia 15 stycznia 2004 roku (Dz .U. Nr 15, poz. 128) stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora.

Przedkładam wniosek Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie lek. med. Martyny Waniewskiej-Łęczyckiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Zwierz

Białystok, dn. 30.05.22.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'K. Zwierz', with a large, sweeping flourish above the name.